
Patricie Polanská: Co s oslem? A školstvím?

Patricie Polanská: Co s oslem? A školstvím?

Mít oslíka, ze kterého po sebeusilovnějším třesení nepadá ani vindra, to je důvod k neklidu. Obzvláště, když chybějící peníze mají jít na rozvoj vysokého školství, což je asi tak jediné odvětví - dlouhodobě - na němž stojí budoucí prosperita země. Oslem je tu pochopitelně míněn stát.

Začínající Týden neklidu, týden debat, happeningů a shromáždění, myšlenka původem z olomoucké univerzity, je skvělá v jednom: ukazuje, že stav vysokého školství není lhostejný ani těm, kdož jsou jeho "zákazníky", tedy studentům. A že jim pomalu dochází trpělivost s nesplněnými sliby politiků o podpoře školství, včetně či hlavně finanční. Oprávněně, vždyť jde o jejich budoucnost.

Ne všude ale už tomu tak je. Bylo by na hlubší rozbor, zda existuje souvislost mezi tím, které fakulty se k akci připojily a které ne. A tím, jak se které fakulty drží osla kolem krku a které se odvážily alespoň na pár kroků od něj, po svých a podle sebe.

Možná by se ukázalo, že souvislost tu není. Ale i tak by stále zůstávala základní otázka: co s tím? Zázračné zlepšení oslovy kondice se hned tak čekat nedá. Jak budou například studenti reagovat na krok, který v této ekonomické realitě přijít musí, totiž zavedení školného? Vezmou to jako jeden z dalších pomocných zdrojů, aby se školství postavilo na nohy, nebo budou ještě více neklidní? Je skvělé, že nejsou lhostejní teď, ale ještě důležitější bude, zda budou ochotni také něco platit ze svého.